

IX.

Forslag til Lov

om

en forandret Affattelse af Bygningsloven for Staden København af 12. April 1889 § 14, saaledes som denne er affattet ved Lov Nr. 21 af 27. Februar 1897.

(Fremsat i Landstinget den 4. Oktober 1922 af Justitsminister *Rytter*).

§ 14 i Bygningsloven for Staden København af 12. April 1889, saaledes som denne Paragraf er affattet ved Lov Nr. 21 af 27. Februar 1897, affattes saaledes:

De private tilhørende Grunde, Bygninger, Vandarealer, Bolværker m. m., der er til Hinder for en bedre Ordning af Stadens Gader, Torve, Veje, Sporveje og andre Trafikmidler, skal, naar Kommunalbestyrelsen derpaa gør Fordring, afstaas mod Erstatning efter Reglerne i § 10 i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København. Kommunalbestyrelsen kan derhos stille et lignende Forlangende med Hensyn til Grunde m. v., der vel ikke skal inddrages under Gader, Torve, Veje m. v., men dog er saaledes beliggende, at det maa anses for at være af væsentlig Betydning at have Raadighed over dem for at kunne sikre en tilfredsstillende Ordning af Bebyggelsesforholdene ved eller mellem de Gader m. v., om hvis Anlæg eller Udvidelse der er Spørgsmaal. Hvis Kommunalbestyrelsen kun gør Fordring paa Afstaaelse af en Del af en Ejendom eller paa Afstaaelse af Rettigheder, knyttede til en Ejendom har vedkommende Ejer indenfor en Frist af 2 Uger fra den Datum, da Magistraten giver Ejeren Meddelelse herom, Ret til at begære hele sin Ejendom med dertil knyttede Rettigheder eksproprieret af Kommunen, saafremt Ejendommen efter den fordrede Afstaaelse efter Taksationskommissionens Skøn vilde faa en saadan Størrelse, Form eller Beliggenhed eller paa anden Maade blive saadan beskaffen, at den ikke hensigtsmæssigt vilde kunne anvendes til selvstændig Bebyggelse eller som selvstændig bebygget Ejendom. Samme Ret tilkommer fremdeles Ejeren, saafremt Ejendommen har været benyttet til en Virksomhed, hvortil den efter den fordrede Afstaaelse af en Del af Ejendommen eller af Rettigheder, knyttede til Ejendommen, efter Taksationskommissionens Skøn ikke længere hensigtsmæssigt vilde kunne benyttes. Det staar derhos Vedkommende aabent at begære Spørgsmaalet om Berettigelsen af den fremsatte Fordring om Grundens Afstaaelse indstillet til Justitsministerens Afgørelse. Den ovennævnte Frist af 2 Uger er Magistraten i hvert enkelt Tilfælde berettiget til at forlænge, naar Forholdene maatte tale derfor.

Saa snart en af Magistraten udarbejdet eller godkendt Plan for et Vejanlæg er bleven offentlig fremlagt, medfører dette den Virkning, at de Arealer, der er bestemte